

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 14.

Ottende Session.

8de Møde.

Mandagen den 8de Decbr. Aften Kl. 7.

(Forts.)

Schoveltin: Da Sagen om Jernbanen til Helsingør var til første Behandling her i Salen, lovede den høitærede Minister under denne Sags Behandling at meddele, hvorfor den Række af Bestemmelser, som findes i Lovudkastets §§ 2 til 18 er optagen her i dette Lovforslag. Da første Behandling nu synes at være ved Slutningen, tillader jeg mig at erindre den høitærede Minister derom.

Indenrigsministeren: Jeg skal i den Anledning ikke undlade at fremhæve, at der en væsentlig Forskjel imellem et Lovforslag om en Bane af den Charakter, som her foreligger, og den Sag, som omhandlede ved det andet Lovforslag. Der er nemlig en overordentlig stor Forskjel paa en Bane, som i det Høieste nyder den Understøttelse, hvorom der var Spørgsmaal i hiint Forslag, nemlig en og anden Skattefrihed, Godtgjørelser i Lødd o. s. v., og en Jernbane, som der er Spørgsmaal om at føre igjennem paa den Maade, som nærværende Forslag viser. Denne Grundforskjel mener jeg er aldeles afgjørende. Hvis man havde almindelige Jernbanelove her i Landet, som indeholdt de nærmere Forskrifter baade med Hensyn til den ene og den anden Art af Baner, saa vilde Sagen stille sig meget simplere, men jeg vil bede Thinget, og navnlig det ærede Medlem, som har bragt dette Spørgsmaal paa Bane, at overveie dette. Vi have her i Landet ingen almindelig Jernbanelov; vi have en Kundgjørelse af 1840, som var udstedt med

Hensyn til Jernbaner, som skulde forbinde Nordsøen og Østersøen; først senere, flere Aar efter, blev der dannet en Jernbanecommission, som skulde have hele Monarchiet under sit Omraade. Imidlertid udgik der aldrig fra denne Jernbanecommission gjennem Lovgivningen almindelige Lovbestemmelser men man tog kun de enkelte Baner for, som der var Spørgsmaal om, og gav for disse locale Forskrifter, Statuter og Bekjendtgjørelser; saaledes gav man navnlig ved en Bekjendtgjørelse af 5te Marts 1845 med Hensyn til den sjællandske Jernbane fornødne Bestemmelser i denne Retning. Naar nu Spørgsmaalet var, hvorledes man skulde gaae frem angaaende den jydske Jernbane, saa var der ikke andet at gjøre end enten at henvisse til disse tidligere Bestemmelser, med saa mange Forandringer i Detaillen, at det vilde blive et meget lidet lysteligt Stue, eller i Loven at optage de Bestemmelser, som fandtes hensigtsmæssige, væsentlig byggede paa de tidligere Regler og paa de Erfaringer, som vare vundne ved disse Reglers Gjennemførelse. Jeg kunde ikke finde mig opfordret til at fremlægge en almindelig Lov om Maaden, hvorpaa der skulde forholde med Hensyn til Jernbaner, som fremmes ved Statens Understøttelse og ved Siden deraf en særskilt netop om denne Jernbane i Nørrejylland; thi det kan ikke nægtes, at Maaden hvorpaa Understøttelsen og Pengene til Understøttelsen gives, faaer en væsentlig Indflydelse paa de Bestemmelser, som kunne tages. Men det forekom mig aldeles nødvendigt, at der i denne Henseende bliver givet Forskrifter, som navnlig noget nærmere vise, hvad Regjeringen kan indrømme og hvad Regjeringen fordrer; det er netop disse to Punkter, som væsentlig finde